

OMRAAM MIKHAEL AIVANHOV

Conférence:

L'importance de l'harmonie
(Importanța armoniei)

Data: 10.08.1971

Cufundați-vă, lăsați-vă purtați, în tăcere, ca un copil încrezător în brațele mamei sale, iar armonia se va propaga până la cea din urmă din celulele voastre.

Dragi Frați și surori, acest gând ales de către surori este foarte limpede. El are nevoie de multe explicații. Doar să vă amintiți câteva detalii din conferința despre armonie. Și în acea conferință am menționat că, atunci când lucrezi asupra armoniei pentru a o forma și a o trăi și a o propaga, nu te ocupi în mod special de virtuți, de calități, să dezvolți când indulgența, când răbdarea sau

bunătatea, toleranța sau blândețea. E nevoie de mii de ani, ca să le dezvolți. Și

iată că, pentru prima oară, vă spuneam să nu vă ocupați de dezvoltarea acestor calități, acestor virtuți, pentru că e nevoie de mult, foarte mult timp și abia dacă reușești să devii un pic mai rezonabil; iar celelalte slăbiciuni, celelalte defecte vor rămâne, trebuie din nou să te lupți cu fiecare dintre ele în parte – în timp ce, lucrând în armonie, cu armonia, pentru armonie, obținem toate calitățile dintr-o dată. Iată un lucru care nu a fost niciodată, niciodată spus nicăieri. Acum trebuie

să verificați.

De fapt, ce este armonia ? Ea înseamnă toate calitățile, toate virtuțile reunite laolaltă - fiindcă nu poți avea această armonie dacă toate funcțiile, toate mișcărilor și celulele nu sunt în armonie, în acord, dacă nu există între ele o bună înțelegere. Lucrând asupra armoniei atingeți sufletul lucrurilor, Sufletul universal, centrul a tot. Iar de aici vin ordine, vin comenzi, curenți, vin forțe care aplanează tot, care armonizează tot și iată că toate virtuțile sunt prezente. Am observat: când suntem în armonie, atunci suntem calmi, suntem generoși, suntem înțelegători, suntem blânzi, răbdători, suntem plini de iubire... Tot felul de calități sunt prezente. Cum au apărut așa, de-odată ? Iar când nu suntem în armonie, suntem cripați, suntem iritați, mânioși. Degeaba insistăm pentru a avea măcar o calitate – blândețea sau gentilețea. E imposibil. Toate lucrurile rele sunt prezente, ca să muște, să înțepe, să lovească, să distrugă.

Iată, așadar, cât este de adevărat ! Și de ce oamenii n-au observat asta, n-au constatat asta ? Vedeți ? Nu vă ocupați de slăbiciunile și de calitățile voastre, pentru că nu veți izbuti într-o reîncarnare. E o muncă (îndelungată) și cum oamenii nu cunosc aceste mari secrete, ei lucrează și lucrează și lucrează și nu progresează prea mult. Și asta pentru că au neglijat, au lăsat de-o parte lucrul cel mai important, adică, dacă vreți, mama tuturor calităților, a tuturor virtuților. Pentru că, vedeți, în armonie totul se dezvoltă, înflorește: când sunteți în armonie, în pace, aveți o privire mai frumoasă, o expresie mai frumoasă, gesturi mult mai măsurate - și nu crispate, distructive – cuvintele voastre sunt mai suave, iar gândurile sunt mult mai inteligente; tot ce faceți, tot ce scrieți, tot ce spuneți - e formidabil când sunteți în armonie, în pace ! De ce să nu lucrați tocmai cu mama tuturor virtuților ? Iar contrariul: să luăm lenea, de exemplu, (care) cum se spune, este mama tuturor viciilor. Și este adevărat. Lenea le alimentează, le hrănește, le răsfăță, le încurajează. Și atunci trebuie să te lupți să alungi lenea pentru a anihila toate celelalte defecte. Ei da, dar nu există mijloace, nu există remediu contra lenii, nu există ! Nu există. Doar pentru lene nu există

nimic, nimic, nici o metodă - în afara necesității, adică foamea, greutatea, nevoile... Atunci oamenii se grăbesc să scape de ea, să renunțe la ea, pentru că lucrurile merg rău, merge rău, miroase urât, fumează. Și atunci omul se pune pe treabă. Numai acest mijloc l-a inventat natura pentru a strivi lenea, aruncând omul în mari necesități, în mari lipsuri. Și s-a zis cu lenea ! Vedeți ? Voința și sfaturile... Cum vreți să lucrați cu voința când lenea anihilează voința ? Asta este lenea: paralizează voința și atunci nu mai ai nici o dorință să te lupți cu ea. Dacă ar exista voința, s-ar isprăvi cu lenea. Dar voința este adormită, e paralizată. De-asta triumfă lenea, pentru că nu mai există voință. Dacă reușiți să treziți voința unui leneș, da, atunci da, dar lenea și voința nu fac casă bună. Lenea adoarme voința, o paralizează. Iar voința o poți trezi indirect: privezi persoana de multe lucruri și atunci o vindeci. Dar atâta timp cât îi dai bani și hrană și îmbrăcăminte și posibilități, nu contați pe ea ! Există părinți care nu sunt prea înțelepți și luminați care, pentru a-și lecu copiii de lene, îi dau prea, prea, prea mult: prea multă hrană, prea multe bucurii, prea multe plăceri, prea multe distracții și nu văd că tocmai aceste lucruri îi vor distruge voința. Trebuie să-l privezi. Dacă vă iubiți copilul, privați-l puțin – puțin de hrană, de anumite bucurii - și va înțelege că există legi, legi, legi... fiindcă tocmai asta îi salvează pe copii: să știe că există legi. Ei da. Și de ce tinerii de astăzi nu cred că există legi ? - ei trec peste orice lege, își bat joc de toate legile, ei nu cred că există legi. Pentru că părinții n-au știut cum să-i educe. Este greșeala părinților. Și dacă acum părinții primesc lecții – (e pentru că) ei au făcut totul pentru a primi acum aceste lecții... Și aceste lecții vin prin copii. Nu trebuie să-i acuzăm prea mult pe tineri. Cum se spune: para nu cade prea departe de păr (așchia nu sare departe de trunchi, *n.tr.*). În bulgară, această frază dovedește că, ce să-i faci, așa tată, așa fiu – adică așa barbă, așa brici (*râsete*). Sunt traduceri literale ale aceleași legi.

Ah, dacă am cunoaște măcar valoarea armoniei, am lucra zi și noapte, nu ne-am gândi decât la armonie: cum să o creăm, cum s-o manifestăm, cum să o ducem cu noi, cum s-o răspândim, peste tot pe unde mergem și, mai ales, în

celulele noastre. De ce ? Pentru că armonia este aceea care deschide, care declanșează toate bogățiile, toate binecuvântările, toate comorile Cerului. Și doar la limbajul armoniei cedează Cerul. Vreți să-i vorbiți, vreți să-i cereți ceva, vreți să convingeți Cerul să se ocupe de voi ? El nu cunoaște alt limbaj. Orice ați face: dacă îl amenințați, dacă trageți în el, dacă renunțați să vă mai duceți la biserică și așa mai departe – pentru a-l pedepsi – Cerul este insensibil. Dar vorbiți-i în limbajul muzicii, adică al armoniei... căci ce este, de fapt, armonia ? Este ceva muzical, muzica absolută, muzica perfectă, muzica prin excelență. Atunci vorbiți Cerului în limbajul cel mai perfect și atunci Cerul ciulește urechea: o, ce armonios, ce frumos, ce minunat, ce muzical ! Și atunci el revarsă toate binecuvântările acolo unde i s-a vorbit în limbajul (armoniei), pentru că Cerul nu are alt limbaj, el are doar limbajul armoniei sferelor. Și dacă știți să-i vorbiți în același limbaj, el îl înțelege și vă răspunde cu același limbaj – adică vă trimite totul în profuziune, atunci nimic nu mai lipsește.

Iată un lucru care nu a fost bine înțeles, bine simțat și bine, bine, bine aprofundat, credeți-mă. Ați ascultat deja conferința despre armonie de atâtea ori, dar sunteți încă departe de a sesiza importanța ei. Dovada: o cunoașteți dar nu îi mai acordați atenție, nu lucrați asupra ei zi și noapte; lucrați, în schimb, asupra multor altor lucruri care sunt secundare, gândind, crezând că sunt lucruri mult mai importante, care vă vor aduce mai mult, veți fi la adăpost, veți fi în siguranță, veți fi ocrotiți, că veți fi, cu adevărat, foarte fericiți. Și ați lăsat-o de-o parte, adică voi cunoașteți latura teoretică a armoniei, dar latura teoretică nu acționează asupra noastră. Latura teoretică nu este destul de puternică pentru a ne aduce tot restul. Iar astăzi începeți să înțelegeți mult mai bine. Acum, când simțiți că este în joc interesul vostru, când știți, când vă dați seama cât de mult este în interesul vostru să lucrați cu armonia, zi și noapte, fără încetare, de 20, de 30 de ori pe zi, neobosit, doar asupra armoniei, știind că armonia e cea care vă va aduce tot restul. Nici banii, nici hrana, nici hainele, nici castelele, nimic, nici prietenia sau iubirea... și, mai ales prezența divină... De ce, atunci când cântăm

în armonie și când reușim, cu adevărat, să ne apropiem de această armonie totală – deși nu am ajuns acolo, mai sunt încă câteva mici note false, pe ici, pe colo – dar când vom reuși la acea armonie, veți vedea atunci prezența entităților celeste. Le-ați simțit, deja, de mai multe ori, nu mă îndoiesc de asta. Dar nu știți de ce, care este cauza. Ei bine, armonia este cea care le atrage. Și aceste entități, care sunt chiar acum aici, printre noi, care se plimbă, care trimit, oferă flori, diverse lucruri, mici daruri, iar voi simțiți, dar nu știți că se datorează prezenței acestor entități. Dar să presupunem că sunteți impregnați de această conștiință completă a importanței acestei chestiuni și că lucrați zi și noapte asupra acestei armonii, vă dați seama ? Totul va fi aplanat, totul va fi aranjat, nu veți duce lipsă de nimic; veți fi un centru luminos și toate binecuvântările ar începe să curgă peste voi. În timp ce acum, alergați, alergați către lucruri nu tocmai eficiente și lăsați de-o parte esențialul. Vreți mereu să vă vindecați, să luați remedii, să mergeți la masaj, la farmacie... e foarte bine. Dar dacă cereți numai armonia, ea vă va vindeca. Pentru că, de ce sunteți bolnavi ? Pentru că există (undeva) o dizarmonie. Și cum se face că există această dizarmonie ? Pentru că ați întreținut-o mereu. Și cum ați întreținut-o ? Din neștiință, din lipsă de cunoaștere și de lumină; ați hrănit un anumit fel de gânduri, un anumit fel de sentimente, un anumit fel de activități sau de comportament. Toate au determinat această dizarmonie. Și de ce în cutare sau cutare organ ? Pentru că e matematic calculat, să fie într-un anumit organ și nu în altă parte. Da. Dacă vreți să vă vindecați, nu vă veți gândi decât la armonie. Acestea sunt cele mai bune remedii, acestea sunt remediile: zi și noapte să te conformezi, să te sincronizezi, să te armonizezi și să fii în acord, în consonanță – cum doriți, din punct de vedere muzical – în consonanță cu întreaga viață, cu viața nelimitată, cu viața cosmică, cu viața din întreaga lume, nu numai să te acordezi, să te armonizezi cu o persoană, cu două persoane, cu soția, cu rudele, cu vecinii voștri... Nu, asta e prea puțin, e nimic. Sunteți în armonie cu niște nătăngi, cu niște filfizoni, cu niște golani, dar sunteți în dizarmonie cu lumea întreagă. Și, încet-încet, această dizarmonie se

infiltrază, se instalează, și iată cum sosesc nenorocirile, ele se manifestă într-o zi. Da. Și când vă spun asta, mi-o spun, în același timp și mie însumi; să nu credeți că vreau să mă exclud pe mine din treaba asta. Și dacă mi se întâmplă ceva, o durere undeva, ceva undeva nu este în regulă – deși știu de unde vine, chiar dacă sunt frați și surori care (se cramponează de mine ???), care suferă de un organ sau altul, și eu sunt cel care primește tot – chiar dacă este așa, îmi spun: «Ei, amice, vezi ? Încă nu ai ajuns la acea armonie despre care vorbești fraților și surorilor ! Hai, la treabă !». Așadar, ceea ce vă povestesc mă privește și pe mine. Veți spune: «Atunci, nici dvs. nu sunteți atât de avansat, de evoluat». Nu prea, de ce nu ? Nu prea. Dar diferența dintre mine și mulți alții constă în acest lucru mărunț: că eu mi-am dat seama de această chestiune și că ceilalți încă nu-și dau seama. Dar că sunt încă lucruri de purificat, de curățat, de transformat, de sublimat, de însuflețit și chiar de înviat – moșteniri, moșteniri, moșteniri din trecutul îndepărtat sau de la părinți sau bunici sau străbunici... Credeți că ni s-au dat lucruri perfecte, nu-i așa ? Or, când vii pe Pământ, ce culegi ?! Dar acesta nu este un argument suficient pentru a te justifica. Chiar și Inițiaților li se dau uneori tare. Dacă credeți că Inițiaților, când vin să se reîncarneze vor găsi o familie fără nici un cusur. Ei, nu, ei sunt obligați, săracii... oferta nu este prea bogată. Și atunci ei acceptă, chiar și cu acele defecte, să se reîncarneze pe Pământ. Ei da, dar apoi fac eforturi de 2 ori, de 3 ori, de 100 de ori mai mari pentru a accelera procesele, astfel încât curățirea, purificarea, restabilirea, armonizarea să se producă mult mai repede, mai rapid decât la ceilalți, atâta tot. Voi credeți că la Inițiații care vin pe Pământ, totul este absolut divin, pur și armonios !!! Oh, là, là ! Asta s-o credeți voi ! Eu cunosc istoria, cunosc realitatea. Dar nu asta e problema. Nu trebuie niciodată să vă mai justificați cu tarele, cu moștenirea, cu ereditatea, cu defectele pe care le-ați moștenit, ci să vă spuneți: «Dacă aș fi meritat mai mult, probabil m-aș fi dus să mă reîncarnez într-o familie mai bună, nu la niște bețivi sau la niște derbedei, la niște criminali, ca să fiu bătut de 3 ori, de 5 ori pe zi. Dar n-am meritat, așa că nu părinții mei sunt

de vină. Ei sunt ceea ce sunt, dar eu de ce m-am dus să mă instalez în acea familie ? Aha, înseamnă că e ceva de reglat, legea karmică, legea dreptății. Cei 24 de Bătrâni nu se înșeală niciodată». Și atunci soluția este să spui: «Bine, așa stau lucrurile, asta e, dar eu voi aranja tot, o să curăț tot, să purific tot și veți vedea voi ! Hai, între noi doi !». Și atunci vă puneți pe treabă și fără încetare, fără încetare, fără încetare armonizare, purificare, sanctificare... Iar după un timp, întreceți pe toată lumea. Iar ei vor rămâne cu vechile noțiuni, cu vechile obișnuințe, cu vechile tradiții, cu tot felul de lucruri și nu vor ajunge prea departe. Și o vor constata, o vor vedea; în curând vor fi la capătul puterilor. Vor fi chirciți, muceziți, pulbere; iar voi, cu cât urcați, cu cât progresați, cu atât sunteți curățați, întineriți, luminoși, strălucitori, este extraordinar ! Cât este de adevărat - dar numai cu condiția să fiți hotărâți, să fiți conștienți, să luați lucrurile în serios și să credeți, în sfârșit, să aveți o încredere absolută în cei care ne învață, ne ghidează. Altfel veți bate pasul pe loc încă mult timp de-acum înainte. Dacă tot timpul te îndoiești, tot timpul eziți, tot timpul cârtești, tergiversezi, vai, vai, vai !

Iată, deci. Tot ceea ce v-am spus este un grad în plus în raport cu ceea ce v-am revelat în conferința despre armonie. Și sunt sigur că sunteți pătrunși astăzi de o rază de lumină mai intensă, ca și când ați vedea aspecte necunoscute până acum ale importanței armoniei. Ei da, chiar e cazul să lăsați multe lucruri de-o parte, nu merită, și dedicați-vă armoniei; veți vedea că ea vă va aduce tot, tot ce aveți nevoie și chiar mai mult decât cereți. Și, mai ales, da, mai ales, sănătatea; mai ales, sănătatea și bunătatea, pentru că atunci devii mai bun, începi să iubești întreaga lume, începi să ierți pe toată lumea, iar apoi lumina, lumina începe să vă arate cum sunt lucrurile, iar apoi vă inundă bucuria, bucuria, o beatitudine extraordinară, iar apoi vă simțiți atât de puternici, atât de tari, atât de rezistenți, încât nu vă mai este frică de moarte; aproape că ați învins moartea, nu vă mai este frică de moarte. Asta e armonia. Dar, desigur, pentru a avea această armonie, nu putem doar s-o atragem, s-o avem, s-o construim, dacă nu avem

ceva ce se numește «iubire»: trebuie s-o iubești. Cât timp n-o iubiți, să nu vă închipuiți că o veți atrage. Iubirea este singurul lucru care o poate atrage; când iubiți această armonie - ca acum, vedeți, acum începeți să iubiți armonia ! Se vede. Înainte nu iubeați armonia, totul era atât de zgomotos, atât de dizarmonios, era înspăimântător. Vă amintiți, într-o zi, când v-am părăsit ? M-am dus în munți, în Alpi. Și v-am lăsat – cât ? Două săptămâni. Ei da, din cauza acestei dizarmonii, pentru că am văzut să sunteți departe de a înțelege esențialul. Atunci m-am simțit atât de cătrănit să vorbesc unor frați și surori care sunt atât de departe de a înțelege splendoarea unui astfel de lucru, încât m-am mâniat, cu adevărat. Eu mă mâni rar, dar atunci am fost mânios și am zis: nu mai vreau să-i văd, nu mai vreau să le vorbesc ! Și m-am dus în munți. Iar acolo am înțeles că lumea invizibilă era aceea care pregătise totul și v-am iertat imediat și mi-am dat seama că nu erați voi de vină, lumea invizibilă era de vină – dar acum, stați așa, pe viitor nu trebuie să vă justificați, (*Răsete*) spunând: «Aha, bun, când o să facem o prostie, lumea invizibilă e de vină !». Nu ! De acea dată, mi-au explicat acolo, și am trăit în Alpi momente cum n-am trăit niciodată în viață – de o splendoare, de o profunzime, de o luminozitate, de o importanță, de o forță extraordinară, am fost stupefiat, siderat; am primit acolo de la Cer lucruri care lucrează încă în mine. Și atunci v-am iertat; și-am zis: «Aaa, iată de ce, prietenii mei, care voiau să-mi daruiască ceva în această singurătate, în această tăcere, pe acele înălțimi, în acea puritate, și nu puteau, pentru că eram prea prins, prea supraîncărcat, prea tracasat; și nu puteau; voiau să-mi creeze condiții pentru a-mi da un lucru pe care se pregăteau de mult să mi-l dea. Ei chiar mi l-au promis când eram în India. Și mi l-au dat după ani ». Vedeți ? Este extraordinar.

Ei da, dar acum da, începeți cu adevărat să apreciați valoarea și binefacerile, avantajele armoniei. Încercați să creați această armonie în voi înșivă și ea se răspândește în toată lumea, iar apoi am să vă revelez ce lucrare se face în întreaga lume datorită muncii voastre: în câte cămine, în câte țări, declanșați, reînviați, inspirați mulți oameni care caută acum armonia și care vor

să iasă din această dizarmonie, din această dezordine datorită existenței noastre aici, în Fraternitatea Albă Universală. Și lucrul acesta vă scapă, și el, vedeți ? Nu vedeți rațiunea de a fi, pentru ce trebuie să trăiți această armonie: pentru că facem bine întregii lumi, iar acest bine este cel mai esențial, pentru că el va aduce Împărăția lui Dumnezeu pe Pământ. Căci Împărăția lui Dumnezeu nu este altceva decât Pacea, Armonia, Iubirea, Bucuria și Fericirea. Altfel, în afara acestor lucruri, nu există Împărăție a lui Dumnezeu. Asta este Împărăția lui Dumnezeu.

Un minut de meditație.